

20.

PIEŚNI

J. T. WYDŻGI

20
PIEŚNI
na głos wysoki z fortepianem

przez

J. T. WYDŻGĘ.

Nakładem autora.

Pannie Maryi Wydżdżance.

1. Echa majowe.

Słowa: Maryi Konopnickiej. J. T. Wydżga, Op. 11.

Allegro moderato.

Głos.

Fortepian.

mezza voce *pp* *poco rit.*

p

Sen - ne ró - że, bia - łe ró - że, do - brej no - cy wam!

p a tempo

Lśni mie - się - czek na la - zu - rze wskroś sre - brzy - stych lam,

I roś - cie - la bia - łe ło - że w mo - drych rąb - kach fal,

p

Wo-dnym li - ljom na je - zio - rze za - pa - trzo - nym w dal,

mf *p*

Poco più lento.

W lek-kich mro-kach świa-tłość bla - da bu - dzi smę - tny dzień!

mf

W fan-ta - sty-czną tkan - kę skła - da wiot - kich tra - wek cień,

Drży czó - łen - ko u - wią - za - ne, jak nie - wol - na dłoń,

rit.

Że - by plus-nąć w wo - dy szkla-ne, w zwiercia - dla - na toń.

rit.

Tempo primo.

a tempo

f

Duch, co tę-skni, duch, co pła-cze w tę ma-jo-wą

lugubre

noc Wścia-ny klat-ki swej ko-ła-cze, wię-zów tar-ga moc,

molto ritard.

Largo.

Myśl o gwiaz-dy sre-brne trą-ca, le-cąc win-ny świat,

f a tempo

Pierś ot-wie-ra się mil-czą-ca jak wie-czor- - ny kwiat.

p

Più moto.

Szczęścia, szczęścia,

ff

p

choćby chwi-lę, prze lot-mą wśród burz,___ Co śkrzy-deł ka ma mo ty-le,

mf

zni ka z braskiem zórz! Choć - by ty - le i - le ro - sy w pol-nym kwie-cie

p

ff allargando

drży! Wios-no, Zie - mio, wy nie - bio - sy szczę - ścią daj - cie

f ff *molto ritard.*

mi!

accel. ff p *ritard.*

p a tempo

Głos tę - skno-ty e - cho bu - dzi wdrżą-cych list kach drzew.

p

Ci - cho, ci - szej, niech snu lu - dzi nie za - kłó - ca śpiew.

Mgła się wi - je po la - zu - rze, ja na flet - ni gram.

p

Adagio.

Bia - łe ró - że, sen - ne ró - że, do - brej no - cy wam!

sf *sf* *pp* *ppp*

morendo *sf* *pp* *ppp*

2. Bratek.

Słowa: Ady Negri w tłomaczeniu M. Konopnickiej. J. T. Wydżga, Op. 6.

Lento ma non troppo.

dolce parlando

Z lek-kiej cza - recz - ki, gdzie zło - tem przet ka - ne

f *p legato*

Brat - ki pu-szy - ły swo-je ak-sa-mi - ty, Bla-de - go brat ka,

co rósł wcie-niu skry-ty, Spoj - rza - ły ku mnie o-czy za-du-ma-ne.

Wi -

accel. *f* *ff* *p* *dim.*

con secreto passione

dzia - łem nieg - dyś dro - gich o - czu dwo - je, Co tak bła-gal - nie w pa- trza - ły się we mnie. Te - raz je gro - bu zam knę - ły podwo - je, I mi łość z nie - mi ze - szła w wieczne cie - mnie.

vivace

ben marcato *ff*

p *rall.*

Tempo I.

Patetico.

Jeś-li to prawda, że u-mar-li ży-ją, W nadgrobnych wierz bach, że się ja-wią świa-tu,

f

accel.
W tra - wach i zio - łach, co mo - gi - ły kry - ją, W świe - żych kie - li - chach
accel.
a tempo
wio - sen - ne - go kwia - tu; W tym brat - ku, co tak płat - ki swo - je pu - szy,
a tempo
rall.
un poco più vivo
Pat - rząc o - czy - ma bła - gal - ne - mi ku mnie, Żyw jest i czu - je
pesante
rall.
a tempo
f
ff
fff
sostenuto
p
ja - kiś a - tom du - szy Te - - go, co nieg - dyś ko - chał mnie da -
sf
ff
fff
p
pp
rem - - nie!
pp
f
ff
pp

Panu Aleksandrowi Myszudze.

3. Zaszła zorza.

Słowa: Maryi Konopnickiej. | J. T. Wydżga, Op. 7.

Andante quasi lento.

p *più mosso*

Largo con sentimento.

Za-szła zo-rza po za

pp *p*

go - ry, Za-szła zo-rza po za po - la. Ja-skół-cze-mi ke-dyś

p *f* *p* *f* *p* *legato*

mf legato *f* *parlando*

pió - ry Po - le - cia - ła mo - ja do - la. Ja-skół-cze-mi kę-dyś

f
p
pió - ry Po - le - cia - ła mo - ja do - - - la.
f
Agitato. ff con fuoco
Oj ty do - lo wi-chrem gna - na, Szu-mem bo-rów ko - ły - sa - na,
un poco più vivo
Nie - za - kwi - tłaś ty - mi kwia - tem W blaskach ma - jo - we - go ra - na.
ff
fff
p rit.
Oj ty do - lo wi - chrem gna - na, Szu-mem bo - rów ko - ły - sa - na.
ff
p rit.

Andantino.

a tempo *p* *più mosso*

Largo con sentimento.

p *pp* *p* *ff*

Nie za - bły słaś wzie-mi kło - sach,

A ni gwia-zdą na nie - bio - sach,

più mosso

A - leś po-szła wświat da - le - ki,

f *fff* *ff*

Po zde - pta-nych tych po - ko - sach. A - leś po-szła wświat da - le - ki,

ben accentato *f* *p rit.* *dim.* *rit. p* *più mosso* *pp*

Po zde - pta-nych tych po - ko - - sach.

4. Choinka.

Słowa Maryi Konopnickiej. J. T. Wydżga, Op. 10.

Andantino. *mf parlando*

A kto__ tę cho-in-kę za-siał w ciemnym le-sie?

legato *grazioso*

ff

Za-siał ci ją ten wia-te-rek, co na-sion-ka nie-sie, Za-siał ci ją

sf

p *mf Cantabile.*

ten wia-te-rek, co nasion-ka nie-sie. A kto__ tę cho-in-kę o-grzał w ciemnym

dim. *string.*

rit. *a tem-*

bo-ru? To o-grza-ło__ ją sło-necz-ko z nie-bie-skie-go dwo-ru. A

rit.

po Cantabile

kto— tę cho-in-ke po-ił wciemnym ga-ju? Czy-ste ro-sy—

leggiero

rit. *a tempo parlando*

ją po-i-ły i wo— da z ru-cza-ju. A kto— te cho-in-kę

rit. *a tempo con grazia*

wy-ho-do-wał z ziar-na? Wy-cho-wa-ła ją ma-teń-ka zie-mia na-sza

ff *f* *p*

czar-na. Wy-cho-wa-ła ją ma-teń-ka zie-mia na-sza czar-na!

5. Dzień dobry.

Słowa Maryi Konopnickiej. J. T. Wydżga, Op. 20.

♩= 92.

f grazioso

Za - szu-mia-ło na - sze po - le zło - tą pieś-nią zbóż.

f ben marc.

Wscho - dzi, wscho-dzi ślicz - ne słon - ko wśród ró - ża - nych zórz.___ Oj!

ff

f

agitato

Wscho - dzi, wscho-dzi zło - tą dro - gą nad_ ten ciem - ny las.

A sko-wro-nek zgniazd-ka le-ci, piosn-ką bu-dzi nas. A

determinato *ff* *con*

skowronek zgniazd-ka le-ci, piosn-ką bu-dzi nas. A skowro-nek

sentimento

zgniazd-ka le-ci, piosn-ką bu-dzi nas.

grazioso

Do-bry dzień, ci wio-sko mi-ła, dro-gi domku,

ff

ty! I wy świe-żo rozkwit-nio-ne pod o-kien-kiem, bzy. Oj!

sf *f* *fff* *rit.* *f* *ff* *f* *marc.* *f*

agitato

do - bry dzień wam do - brzy lu - dzie co i - dzie - cie w świt. Zja - sną ko - są

na ra - mie - niu mie - dzą po - śród żyt. Oj! do - bry dzień wam

f determinato

la - sy ciem - ne, je - szcze sen - ne w mgle. I ty ma - ły

ff *con sentim.* *f* *ff* *fff* *rit.* *f*

sko - wro - necz - ku, co zbu - dzi - łeś mnie. I ty ma - ły

ff

cresc. *ff*

sko - wro - necz - ku, co zbu - dzi - łeś mnie, co zbu - dzi - łeś mnie!

ff *dim.* *rit.* *f*

Panu Aleksandrowi Bandrowskiemu.

6. Jestże pewnem.

Słowa Maryi Konopnickiej.

J. T. Wydżga, Op. 21.

ff marc. *rit.*

p

Je - śli chcesz, dro - ga, bym za - pom - niał cie - bie,

To po - gaś pier - wiej te gwia-zdy na nie - - bie, Któ-re świe - ci - ły nam

wno - ce ma - jo - we. Któ - re świe-ci - ły nam wno - - - ce ma - jo - we!

rit. *f*

To ja - ko lam - pę wy-tlo - ną nad ra - nem Zdmu-chnij ten księ - życ

z li - cem za-du-ma - nem. I roz - syp z ro - są je - go bla - ski pło - we,

I roz - syp z ro - są je - go bla-ski pło-we.

Più lento.

To przed ju-trzen - ką

wstań bia-ła z poście - li. I za-gaś świt ten co brzask szary bie - li, Pło - sząc sło-

wi - ka, trwo - żne - go kochan - ka. Pło - sząc sło-wi - ka, trwo-żne - go kochan-ka!

p

To no - cy ciem - nej, wi - szą - cej nad zie - mią, Proś niech nie bu - dzi zórz

sen - nych co drze - mią, Na kształt róż w pą-kach zwi - nię-te-go wian-ka.

Na kształt róż w pą-kach zwinię - te - go wian - ka.

Lento.

Lecz jest że to pe - wnem, że-gdy księ-życ bla - dy

Ze - trze zbłęki - tów sre - brzyste swe śla - dy, I - gdy o - sta - tnia

gwia - zda już za - gaś - nię. Jest - że dość pe - wnem, że - dla zbłą - ka - ne - go

mf

Wśród tej ciem - no - ści i cha - o - su te - go, Je - dy - nem świa - tłem,

je - dy - nem świa - tłem Nie bę dziesz ty, — ty, ty, — właśnie!

ff *f* *ff*

P. Aleksandrowi Bandrowskiemu.

7. Hymn.

Słowa M. Konopnickiej. J. T. Wydżga, Op. 22.

Lento.

f

Ty coś wal-czył dla i-de-i, Chwa-ła ci! Boś wy-krze-sał z swej na-dzie-i, na wskroś burzy i za-wie-i Ja— sne dni!

Ty coś po-legł dla i-de-i, Chwa-ła ci! Boś padł w pro-gu twej na-dzie-i, nie cze-ka-jąk swej ko-le-i Ja— snych dni!

pp

Più mosso.

f

Cie - bie nio - sły w wielkie bo - je Ar - cha - nielskie skrzy - dła
U twych pro - chów, u mo - gi - ły Bę - dą wie ki szu kać

two - je, J o - dzia - nyś jest przed świa - tem.
si - ły, J naz - na - czą two - je koś - ci.

Blaskiem du - cha i szkar - ła - tem Wła - snej krwi!
Wiel - ką dro - gę ku przy - szłósci Sla - dem krwi!

pp

f

Jesz - cze większa to - bie chwała, Ty, co ży - jesz dla i - de - i,

f marcato

accel.

Przę - dąc dla niej sza - ty cia - ła Przy o - gar ku swej na-dzie - i

tempo

Ja snych dni! *p* W pra - cy, w mę - ce, Krwawisz rę - ce

pp *p*

Na jutrzen - ną świa - ta przę dzę Ból swój wi jąc, swo - ją nę - dzę

A nikt nie-dba i nie zgadnie, Gdzie ostat nia kropla pa - dnie Two-jej

ff

krwi! two - jej krwi!

ff

Panu Konradowi Zawiłowskiemu.

8. Gdybym się zmienił.

Słowa A. Mickiewicza. J. T. Wydżga, Op. 8.

p *legato* *mf* *maestoso* *f*

Gdy bym się zmie-nił w wstę gę zło - ci - stą

mf

Co na twem czo-le po - ły - - - ska, Gdy bym się zmienił w szatę twą mglistą,

legato

sf

Co twoje piersi przy - ci - - - ska, Drże - nia bym serca two-je go badał,

parlando *f*

Czy ni-e odpowie mo - je - mu, I z twem się ło-nem wzno-sił i spa-dał. Po-

accentato *f* *ff* *p*

grazioso un poco più agitato

słusz-ny tchnieniu two-je - mu. Gdy bym się zmienił w wietrzyk skrzydłaty co

legato *legato leggiero agitato*

dy-sze w po-go - dnem nie-bie, Mi-jał-bym w drodze naj - świeź-sze kwiaty,

Più mosso.

Pieścił bym ró-że i cie - bie! Mo - że na-ko-niec. Bóg li-tości - wy

Pra - cę-by mo - ją o - ce - - nił. Mo - że na-ko-niec

con passione *fff* *ben accentato dim.*

był bym szczęśliwy I w ser - ce twe się za - mie - nił!

marcato *pp* *ppp* *p* *f*

Pani Maryi Wysockiej.

9. Cisza morska.

Słowa A. Mickiewicza.

J. T. Wydżga, Op. 23.

Allegro.

pp

marcato la melodia

Już wstąż - - kę pa-wi-lo - - nu

poco rall.

wiatr ___ za-le-dwie muś - - nie, Ci - che - - mi gra pier-

sia - - mi rozja - śnio - - - - - - - - - na

wo - - - - - - da: Jak ma - rzą ca o szczę - ściu

nar - ze czo - - - na mło - da Zbu-dzi się ___

a - by westchnąć i wnet zno - wu uś - nie.

f

Za-gle,nakształt cho rągwi gdy wo-ję skończo-no, Drze-mią-na masztach na - gich;

ff

tranquillo

Okręt lek-kim ru - chem Ko - ły - sa się, jak gdy - by przy - ku - ty łań - cu - chem;

8

8

f

Maj - tek wytch - nął, po - dró - żnych rozśmia - ło się gro - no!

scherzando

f Maestoso.

O morze! pośród two-ich we - so - łych ży ją-tek Jest

po-lip, co śpi na dnie gdy się nie-bo chmurzy, A na ci-szę dłu-gie-mi wy-

wi - ja ra - mio - ny. O

ff

my-śli! w two-jej głę-bi jest hy-dra pa-mią tek, Co śpi wpośród złych

losów i na-mięt-nej bur-zy,

accel.

ff

pp Lento e solenne.

A gdy

ser-ce spo-koj-ne, za-ta-pia w niem szpo-ny.—

f

ppp

Pelagii hr. Skarbkównie.

10. Gdy ostatnia róża zwiędła.

Słowa A. Asnyka. J. T. Wydżga, Op. 4.

Tempo di Mazurka.

ff

mezza voce parlando

Gdy o-stat nia ro-ża zwiędła,

pp

Rzekłam chłopcu: Idź! Zerwa-ła się zło-ta nić, Którą mi łość przędła.

f

ben marcato

cantabile con dolore

Zerwa-ła się zło-ta nić, Którą mi-lość przę-dła. Po skoczy-łam

rall.

jaknaj prę dzej Swie-ży wą-tek wzi ąć: Chciałam zło-tą nitkę prząść,

ff p sostenuto

Lecz za-bra-kło prze - dzy, Chcia - łam zło-tą nit - kę prząść, Lecz za - bra - kło

f p rall.

przędzy.

Tempo I.

Za kwitnę-ły

accel. a tempo

f p

poco più vivo

f

ró - że znowu, Nić się nie-chce snuć Próżno wo - łam lu - by wróć!

ff p sostenuto

On nie wierzy słowu. Próżno wołam: lu-by wróć! On nie wier-zy sło - wu.

f ff pp

11. Dzień i noc.

Słowa A. Asnyka. J.T. Wydżga, Op. 13.

Allegro deciso.

Dzień ma swój urok po - nę - tny, Błysz-

czą-cą we - se - lem po - stać I o - gień ży - cia na - mię tny, Więc

chciał - bym przy nim po - zo - stać. A - le z kole - i na stra - zy

Sto i noc pełna za - zdro - ści, Zdej - mu - je we - so łość z twar - zy, I

f rit.

Maestoso.

p

uśmiech ginie wciemno - ści. Noc ma swój smutek nie - bie - ski, Tę -

s kno - tę pragnień ser - de - czną, Roz - sie-wa po kwiatach łez - ki, Więc

chciałem zrobić ją wie - czną, Lecz znowu jasność pa - lą - ca Burzy gmach noc nych bła

wa - tów, u - rocze widma roz - trą - ca, I ro - sę wy-pi-ja z kwia - tów!

Tempo primo.

f

Ty dnia masz jasne o - bli - cze, Wdzięk no - cy co du - szę pie - ści, Two - je spoj - rze - nie dzie wi cze Łzy ra zem i uś miech mie - sci. Chcąc

zgodzić pra - gnie - nia sprze - czne, Na ża - dną nie tra fić

zmia - nę Przy to bie na cza - sy wiecz - ne. Przy to - bie, lu - ba, zo -

rit. *f*

sta - nę!

a tempo

f

p

pp

12. Ja Ciebie kocham.

Słowa A. Asnyka. J. T. Wydżga, Op. 14.

Allegro con brio.

f

Ja cie-bie kocham, ach, te sło - wa Tak dzi wnie wser- cu mo -jem

brzmią, Mia - łaż-by wró- cić wio - sna no - wa I zbudzić kwia-ty, co w niem

śpią Miał- bym wmi-ło - ści cud u - wie- rzyć, Jak Ła - zarz zgrobu me - go

wstać, Mło dzień - czy da - wny kształt od- swieżyć, Z rąk two - ich no - we ży - cie

meno mosso

p

brać? Ja cie bie ko-cham! czy być mo że, Czy mnie nie zwo - dzi złu-dzeń

p

ritard. *accel. molto* *a tempo*

moc? Ach, nie, — bo jasną wi - dzę zo rzę, A pierzcha - ją - cą wi - dzę

accel. molto *a tempo*

noc. I wszystko we mnie in-ne, świe-że, Zwą tpie nia w ser - cu sto-pniał

rit.

lód, I zno-wu pra-gnę, ko - cham, wie-rzę, Wie-rzę w mi-ło - ści wie-czny

Tempo primo.

cud!

Ja cie bie ko-cham, świat się zmienia, za kwi - ta szczę-ściem od tych

słów, I tak jak w pierwszym dniu stwo-rze-nia przy bie-ra ślu-bną sza - tę

Maestoso.

znów! A du sza s krzy deł znów do -

ff *marc.*

sta - - je, Już jej nie ści - ga ziem - ski

żal, I w E - li - zej - skie le - - ci

ga - - je I to - nie wśród swie - tla - nych

fal!

8

8

p

pp

pp

13. W ciemności grobu.

Słowa A. Asnyka. J. T. Wydżga, Op. 15.

Grave.

pp

Cie - bie już w cie - mność spo -

wi - tą i w ci - szę Sen nie-prze-spa - ny ła - go - dnie ko - ły - sze, Na

gro - zę śmier - ci o - czy ci za - sła - nia, Wie - czne - mi bla - ski raj -

skie - go świ - ta - nia, I ża - dnych w so - bie u - dręczeń nie mie - ści, I

f *p*

ża - dnej z ży - cia mi - nio - nych bo - le - ści! Za to ta ca - ła - noc

f *p*

gro - bu stra - szli - wa Mnie, bez - sen - ne - go swym

mro - kiem po - kry - wa. Przez nie - dom knię - te wci -

ska - jąc się o - czy, Wi - do - mą gro - zą

ser - ce me o - to - czy.

pp

Za to mnie śmierci mil-cze - nie po-wle-ka, Jak zbu-dzo-ne go w mo-gi - le człowie - ka

Co zprze-ra - że - niem w tej pod- zie-mnej ci - szy Za-mie - ra - ją - cy

włas-ny krzyk swój sły - szy, I czu - je roz - pacz co nim jeszcze mio - ta I

ca - łą go - rycz zgo - nu i ży-wo-ta I ca - łą roz-pacz zgo - nu i ży -

wo - ta!

14. Modlitwa.

Słowa K. Laskowskiego.

J. T. Wydżga, Op. 24.

Maestoso.

f

8

ff

8

p

8

8

8

8

8

ff pp

pp

mf

8

ff

f

accentato

8

Mo -

dli-twą mo-ją la - sow szmer, oł-ta-rzem zie-mia ca - - - ła,

Co się ko-bier-cem rod-nych pól pod nie-bem ro-ze - sła - ła.

Poco più vivo.

Pod-zwonnem leś nych pta-szą śpiew, kadzi-dłem kwietne

Risoluto.

wo - nie, Grom-ni-cznem świat-łem słoń-ca blask, gdy wscho-dem brza-sków

ritard.

pło - nie.

a tempo

Tempo primo.

Na tym oł-ta-rzu

każ-dy twór dań Bo-żą od-pra-wu - je — I moj wpo-ko-rze pa-da duch i

małość swo-ją czu - je. Czu-je o-gro-my jasnych stref, po-tęż-ną zie - mi

accel.

riten.

pło - dność I — u Wszech mo-cy świę tych stóp ro - zu-mu skla - da

riten.

Più vivo.

go - dność! I

Andante maestoso.

w cho - rał by - tów w pla - ta pieśń, dzię kczyn-ne Sal - ve świa - - - ta

mf

I z szme - rem la - sów, wo - nią ziół za słoń - ca gwiaz - dą wzla - ta.

Wzla - ta w przy - ro - dy wiel - ki krąg O - gni - wem wspól - nej do - - - li,

Bo w wi - rze py - łów jest, jak pył, bez ste - ru i bez wo - -

p

pp

- - li.

pp

ritard.

sf

ppp

15. Uroczy sen.

Słowa J.T.Wydżgi. J.T.Wydżga, Op. 3.

Andantino con moto.

mezza voce

f

Czy

un poco sostenuto

wmro - ku wie - czor - nym, We mgle ran - nej ro - sy,

ondeggiamente

Wśród gwiaź dzi stej no - cy, Lub na tle po - chmur - nem,

Gdy groź ne nie - bio - sy z czle - ka drwią nie - mo - cy, Ach!

più vivo **f**

wszę dzie ją wi - dzą me o - czy, Ten sen na ja - wie u - ro - czy!

f marcato più vivo **p**

accel.

Tam

f a tempo

f

wpia - nie morskich fal, Tu w je-zio - ra to - ni Skry - je wzrok po-wie-ka, Czy

quasi larghetto *legato*

p *sostenuto*

rzu - cę o-kiem w dal, Myśl ma ją wciąż go-ni, Do niej wciąż u-cie-ka.

più mosso *rall.*

fff a tempo — *sinistro*

Wszę dzie ją wi - dzą me o - czy, Ten sen na ja wie u - ro - czy! Drżą

a tempo più vivo — *p*

li - stki na drze-wach za wia - tru pod-mu-chem Cho-wa - ją się i mil-kną

p

dim. *ff* *feroce*

ptasz - ki przed bu - rzą; Ja tak-zé się lę kam pod my-śli o - bu-chem, Że

f ben marcato

fff

ca - ły na - dzie - i gmach mo-że mi zbu - - rzą!

ff *fff*

16. Wspomnienie.

Słowa J.T. Wydżgi. J.T. Wydżga, Op.5.

Largo pesante.

mf

Jak
Lecz

ff *fff* *pp*

patetico

bło - go śnić, u - ro - cze snuć ma-rze - nia! Za - po - mnieć trosk, za -
cu - dny sen po - zo stał snem ma-rze - nia! I tyl - ko śnić o

wo - dów wży - ciu tem.___ O! gdy - by módz nie bu dzić się zu - śpie - nia. I
szczę ściu wol - no mi.___ Na dzie - i brak, ro - sko-szy prze bu - dze - nia. By

sostenuto *f*

ma - rzeń rój był praw-dą a nie snem! Ko - cha - łem cię i zni-knął u - ro - ku
ży - cie me pod sto - py rzu-cić ci! Za pomnieć cię ja si - ły nie-mam

rit. *f*

ff

czar. Lecz o - braz twój wmem ser - cu nie - ci żar!

nie. I ma - rzę wciąż na ja - wie i we śnie!

più mosso

con passione

Ach! Jam wma-rze-niu uj - rzał Cię! wspo - mnień

ff marcato ff

mych - ten zło - - ty raj! Po - wróć mi choć

chwi - lę dawnych dni! Ach! wróć mi bło gi raj! Choć je-dną

accel.

ff

shwi - lę ma - rzyć daj!

pp legato

pp

Tadeuszowi hr. Grocholskiemu.

17. Cel życia.

Słowa J.T. Wydżgi. J.T. Wydżga, Op. 12.

Andante sostenuto.

p

Ja ko-chać pra - gnę, lecz gdzicż i - sto - ta, Co kra-ju szczęścia o - two - rzy wró - ta? Czy kie-dy

prze - cie znaj - dę ją w świe - cie, Czy Bóg w swej ła - sce cel ży - ciu

rit.

rit.

colla voce

Poco più moto.

da. Och, bo w tej próż - ni ser - ce mi - ko - na Ja - ko po -

molto rit. a tempo p

cho - dnia żywa Ne - ro - na, Lecz w głę - bi du - szy mi - mo ka -

molto rit. p a tempo

Animato. mf

tu - szy Na - dzie - i tle- - -je skra, Bo ta na -

mf

dzie - ja do - da mi si - ły, By się pra - gnie - nia du - szy zi -

p allargando marcato

ści - ły, I choć cel ży - cia, Nie blis - ko mnie, Ja szczę - ście

p

p

po-siąść mu-szę, bo chcę! Ja kochać pra - gnę, lecz gdzież i -

p

sto - ta, Co kra - ju szczęścia o - two - rzy wro - ta? Czy kie - dy

rit.

prze - cie znaj - dę ją w świe - cie, Czy Bóg w swej ła - sce cel ży - ciu

rit. colla voce

da!

pp

18. Pamiątka szczęścia dni.

Słowa J.T.Wydżgi.

J.T.Wydżga, Op. 16.

Moderato.

p

p

Won - ny, ty,

p

kwiat - ku mój, Pa-miąt - ko szczę-ścia dni, Mów, u - koj

cier - pień zdrój! Czy sprzy-jać bę dzie mi? Oj! won - ny, ty,

kwiat - ku mój, pa - miąt - ko szczę-ścia dni, Mów i u-kój cier-pień

zdrój! Czy sprzy - jać bę - dzie mi?

p

Raz, gdy w kraj marzeń się zbłą - ka - ło To kocha-ją ce ser- ce

me, Tyl- ko ku to bic wciąż się rwa - ło, Boś ty mój skarb, skarb co się

zwie! Ja cią - gle wi- dzę główkę twą, Co tak ła - go - dna, lu - ba,

ma - ła i bła - gam Bo - ga tę - skną łzą, Byś ty mnie też po - ko -

cha - ła!

Won - ny, ty, kwiat - ku mój, Pa - miąt - ko szczęścia dni, ______

Mów, u-kój cier - pień zdrój! Czy sprzy-jać bę dzie mi? Ach!

won-ny, ty, kwiat - ku mój, pa - miąt - ko szczę-ścia dni,

Mów, u-kój cier-pień zdrój! Czy sprzy-jać bę dzie mi!

8

p

pp

19. Wyznanie.

Słowa J.T.Wydżgi. J.T.Wydżga, Op.17.

Andante.

Na tle chmur - ne - go nie - bios błę -

ki - tu, Na tle prze - szło - ści po - nu - rych cie - ni, Po no - cy

cie - mnej bla - ska - mi świ - tu, W jas-ne dni słoń - ce gro - zę za -

mie - ni, Boś do - ko - na - ła prze - mia - ny du - cha, Co zwątpił

wswo - ją gwiazdę przy - szło - ści, Że pragnień je - go ser - ce wy -

słu - cha, Wie - rząc wpraw-dzi - wość je-go mi - ło - ści. I dni na -

f *p*

sta - ną w których to bó - stwa, O-pie-ku - no-wie dwoch serc wy -

bra - nych, Nie bę - dą szczę-dzić swych da - rów mnó - stwa, I bło-go -

sła - wieństw dla za - ko - cha - nych.

Tak ci to ga - dam z ser - ca, z mi - ło - ści, Ja ko bym

du - szę ca - ła o - twie - rał, Byś do dna mo - gła w zrokiem ja -

sno - ści, Przej - rzeć, czym kie - dy w niej kłam za - wie - rał!

20. Cicha piosenka.

Słowa J. T. Wydżgi. J. T. Wydżga, Op. 9.

Andantino.

con tenerezza f p f

Ci-chą pio-sen-ką u-ko ły-sa łem
Ci-chą pio-sen-ką u-ko ły-sa łem

mf *legato* p

f f f f p

ma-leń-ką mo-ją dzie-ci-ne, Ci-chą piosen-ką ją wprowadza-łem w ro-
dziecięcia przyszłe na-dzie-je, Ci-chą piosen-ką ją wprowadza-łem w do-

sf *dim.* p

p f p f f

z ko-szy sen-ną kra-i-nę! Ci-chą mą pie-śnia o-pi-sy-wa łem ży-
jrzal-szych trudów tur-nie-je! Ci-chą mą pie-śnia o-pi-sy-wa łem glę-

rit. *a tempo* *legato* f

pesante *f* *ff* *pp* con fuoco *ff*

cio - we tro - ski i bo - le Ci - chą mą pie - śnią o - po - wia - da - łem lu -
bi - nę smut - ku wcier - pie - niu Ci - chą mą pie - śnią o - po - wia - da - łem o -

dim. *pp* *mf* *ff*

f *p*

dzkie - go ser - ca nie - do - le. Cichą piosenką us - pa - ka - ja - łem
wiel - kiej wal - ce wzwąt - pie - niu. Cichą piosenką us - pa - ka - ja - łem

f rit. a tempo legato *p*

f *p* *f* *ff* *ff*

go - rą - cych ma - rzeń pra - gnie - nia. Cichą pio - sen - ką znów ko - ły - sa - łem
wzburzo - ny u - mysł chło - pię - cia. Cichą pio - sen - ką znów ko - ły - sa - łem

sf *p* al Fine

pp *p* *pp*

dzie - ci - nę aż do u - śpie - - nia.
przyszłości lo - sy dzie - cię - - cia.

F. M. Geidel, w Lipsku.